

Finantslov. Det er jo nemlig klart, at dels maatte Nødvendigheden af Foranstaltningen være forudset, dels er den ikke i og for sig saa paatvængen de nødvendig, at det derved kunde begrundes, at man søgte at fremme Arbejdet ud over de regelmæssige Betingelser for Bevillingen, altsaa er dette Forslag vedtaget paa Finantslovsforslaget for 1878—79. Jeg antager derfor, at Forslaget under Nr. 77 maa opfattes som vedtaget uden Afstemning; thi denne Post vil ikke kunne vedtages paa Tillægsbevillingsforslaget, efter at den er vedtagen paa næste Aars Finantslov. Foruden disse Punkter er der nogle egentlige Tillægsbevillinger, som jeg skal omtale med nogle Ord. Disse egentlige Tillægsbevillinger er ikke talrige og med Undtagelse af een har Udvalget ikke ment at burde modsætte sig dem. Man modsætter sig kun et Forslag, som angaar Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, nemlig til Lemvig private Realskole 800 Kr. Et tilsvarende Forslag var stillet og blev vedtaget paa Finantsloven for næste Finantsaar, men med en af Udvalget foreslaet Ændring, saaledes at Forudsætningen for Bevillingen skulde være, at Ringkjøbing Amt og Lemvig Kommune hver tilskyde 400 Kr. aarlig, og at Bevillingen skulde gives til Fripladser. Under denne Form har Thinget givet Forslaget sin Tilslutning. Naar der nu forsøges at faae givet Forslaget tilbagevirkende Kraft for indeværende Finantsaar, er det klart, at en af de Betingelser, som Udvalget har stillet og Thinget sluttet sig til, ikke vil faae Betydning her, thi denne ene Betingelse, Bevillingens Anvendelse til Fripladser, kan jo ikke komme til Anvendelse for den Tid, der allerede er forløben. Altsaa, for saavidt Thinget er enigt med Udvalget i ikke at ville give Tillæget uden den for næste Aar vedtagne Betingelse om Fripladser, er Følgen deraf den, at det overhovedet ikke kan give dette Forslag sin Tilslutning, derfor er Forslaget ikke tiltraadt af Udvalget, og jeg skal altsaa paa Udvalgets Begne fraraade det. Under Nr. 53 er der stillet et Forslag af Udvalget om at forandre den paa Lovforslaget opførte Fordelingsmaade af Beløbet til trængende Seminarieelever. Dette Forslag har jo sin Historie, som ærede Medlemmer vist endnu ville mindes, idet der i Fjor paa Foranledning af den ærede Kirke- og Undervisningsminister blev reist Spørgsmaal om en fra det tidligere Finantsaar forskjellig Fordelingsmaade mellem de private Seminarier og Statsseminarierne, hvilket foranledigede, at dette Tilskud til de trængende Seminarieelever overhovedet ikke har kunnet komme til Udbetaling i indeværende Finantsaar. Da der imidlertid paa Finantsloven for næste Finantsaar 1878—79 er opnaaet Enighed mellem Udvalget og Ministeren, som er tiltraadt af Thinget, om en midlertidig Fordelingsmaade af disse Tilskud, har Udvalget ligeledes paa Tillægsbevillingsloven foreslaet at vende til-

bage til den tidligere Fordeling, og Forslaget, som her er anført, er derfor det samme, som det ærede Thing har sluttet sig til, og forhaabentlig hele Rigsdagen vil slutte sig til paa Finantsloven for næste Finantsaar. Jeg skal derfor anbefale ligeledes at vedtage Forslaget af Udvalget under Nr. 53. — Under Nr. 80 findes et Forslag, som er stillet af Udvalget, og som ogsaa angaar en fra Finantslovsbehandlingen bekendt Post; det gaar ud paa at yde et rentefrit Laan til Anlæg af en Baadehavn ved Listed under fornøden Garanti, hvilket Laan efter 10 Aars Forløb afdrages med 400 Kr. aarlig. Dette Forslag var fremme ved Finantslovens 3die Behandling, men under en anden Form, idet der nemlig da var stillet Forslag om et direkte Bidrag, en Gave af Statskassen til dette Baadehavnsanlæg. Det udgjorde imidlertid ikke alle Omkostningerne ved Baadehavnen, men var noget mindre end Halvdel af Anlægssummen; den øvrige Del skulde det vedkommende Jyskeleie skaffe Garanti for kunde bringes til Veie paa anden Maade. Imidlertid mødte dette Forslag Modstand fra den høitærede Indenrigsministers Side, idet Regjeringen ikke vilde gaa ind paa til saadanne Baadehavne at yde direkte Tilskud af Statskassen, men kun Understøttelser under den sædvanlige, hidtil brugte Form, af Laan paa billige Billaar. Da Udvalget har havt Grund til at tro, at Forslaget ogsaa under den Form vil kunne benyttes og Sagen komme til Udførelse, har man foreslaet den Redaktion af Forslaget paa Tillægsbevillingsloven, som heraf fremgaar, og som indeholder de samme Billaar, der ere satte for Tilskud til Anlægget af en meget nærliggende Havn, nemlig i Svaneke, kun en Fjerdingvej fra Listed. Det vil derfor være naturligt, at der fra Statens Side stilles de samme Billaar for Tilskud til disse to Havneanlæg. Jeg haaber heller ikke, at den høitærede Indenrigsminister vil have Noget derimod at indvende. Ved Siden deraf har imidlertid et andet Spørgsmaal været reist i Udvalget, nemlig om, hvorvidt der fra Statens Side kunde ydes et Bidrag til Anlæg af en Baadehavn ved Hirtshals. Denne Sag vil være ærede Medlemmer bekendt fra et Andragende, som desangaaende foreligger. Dette Forslag gik ud paa, at der fra Statens Side ydedes et Tilskud af 33,000 Kr. til Anlæg af en Mole ud fra Kysten ved Hirtshals for at yde nogen Beskyttelse for Jyskeleies Baadene. Dersom Reglen om ikke at yde direkte Statsilskud til Baadehavne uden Undtagelse skulde bringes til Anvendelse i alle foreliggende Tilfælde, vilde heller ikke dette Forslag kunne finde Tilslutning, da det ikke alene gaar ud paa, at der ydes direkte Bidrag fra Statens Side, men endog at hele Udgiften til dette Havneanlæg afholdes af Statskassen. Imidlertid har Udvalget og Indenrigsministeren været enige om, at der ogsaa fra denne Regel kunde gøres Undtagelser, og